

Sygn. akt III RC 144/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aneta Pośpiech

Protokolant: sekr.sądowy Agata Wołodkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2017 roku w Siemianowicach Śląskich

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego J. C. reprezentowanego przez matkę E. C.

przeciwko R. C.

o alimenty

oddala powództwo.

Sygn. akt: III RC 144/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 20 marca 2017r., wniesionym do Sądu Rejonowego Katowice – Zachód w K., E. C. wniosła o zasądzenie od pozwanego R. C., na rzecz małoletniego J. C., alimentów w wysokości po 3.000 zł miesięcznie płatnych do 10 – go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat oraz zasądzenia od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu. Jednocześnie wniosła o zabezpieczenie roszczenia na czas trwania procesu, poprzez zobowiązanie pozwanego do łożenia kwot po 3.000 zł miesięcznie i przekazywania ich matce małoletniego powoda do 10 – go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat (k. 2 – 6 a.s.).

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż małoletni powód pochodzi ze związku małżeńskiego E. C. i pozwanego R. C.. Od dnia zawarcia małżeństwa tj.

21 sierpnia 2004r. rodzice małoletniego razem mieszkają, wspólnie prowadzą gospodarstwo domowe i ponoszą koszty z tym związane. Pozwany pracuje w firmie (...) Sp. z o.o. w W., dodatkowo prowadzi działalność gospodarczą, która od listopada 2016r. nie przynosi żadnych dochodów. Wynagrodzenie za pracę uzyskiwane przez pozwanego w wysokości 6.347,25 zł netto, zostało zajęte w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego, wypłacana pozwanemu kwota wynagrodzenia wynosi 3.172,63 zł netto. Matka powoda, E. C. zatrudniona jest w firmie (...) Sp. z o.o. w W.. Podobnie jak w przypadku pozwanego uzyskiwane przez nią wynagrodzenie za pracę zostało zajęte przez komornika sądowego do kwoty 1.807,14 zł, przed zajęciem wynosiło 3.172,63 zł netto. Matka powoda ponosi opłaty związane z: ogrzewaniem domu 450 zł miesięcznie, mediami 496 zł, abonamentem telefonicznym 90 zł, podatkiem od nieruchomości 35 zł, użytkowaniem wieczystym 19 zł, utrzymaniem ogrodu 400 zł rocznie, naprawami remontowo – budowlanymi 200 zł rocznie, zakupem żywienia 1.700 zł miesięcznie, kosmetyków 350 zł miesięcznie, produktów gospodarstwa domowego 200 zł miesięcznie, lekarstw

i wizyt lekarskich dla siebie i syna 80 zł miesięcznie, zakupem odzieży i obuwia dla siebie i syna 600 zł miesięcznie, wizytami u fryzjera 100 zł miesięcznie. Na dodatkowe miesięczne koszty utrzymania małoletniego powoda składają się wydatki na: przybory szkolne 20 zł, zabawki 30 zł, lekcje języka angielskiego 140 zł, wycieczki szkolne 30 zł, obiady w szkole 50 zł, składki szkolne 15 zł. Koszt wakacji letnich i zimowych dla małoletniego powoda to każdorazowo 1.600 – 1700 zł. Dodatkowo matka małoletniego powoda opłaca koszty związane z zaciągniętym kredytem bankowym 360 zł miesięcznie oraz częściowo dojazdy do pracy wynoszące łącznie 1.100 zł miesięcznie. Z kolei jak podano, pozwany ponosi koszty kredytu hipotecznego 1.970 zł, kredytu remontowo-budowlanego 290 zł, kredytu gotówkowego 600 zł, składek na ZUS 290 zł, biura księgowego 130 zł. Pozostałych opłat i kosztów w postaci zaległości podatkowych, wynagrodzenia pełnomocnika procesowego i innych kredytów pozwany nie jest w stanie regulować (k. 2 – 6 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 22 maja 2017r. pozwany R. C. uznał żądanie pozwu w całości. Swoje stanowisko podtrzymał na rozprawie w dniu 26 maja 2017r. (pismo k. 167, protokół rozprawy z dnia 26 maja 2017r. k. 246 a.s.).

Postanowieniem z dnia 26 maja 2017r. Sąd Rejonowy Katowice - Wschód w Katowicach stwierdził swą niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S. (postanowienie z dnia 26 maja 2017r. k. 248 a.s.).

Postanowieniem tut. Sądu z dnia 23 czerwca 2017r. oddalono wniosek strony powodowej o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania (k. 253). Postanowieniem z dnia 02 października 2017r. sygn. akt XVIII Cz 167/17 Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił zażalenie powoda na postanowienie tut. Sądu z dnia 23 czerwca 2017r. sygn. akt: III RC 144/17 (k. 324 a.s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni J. C. ur. dnia (...) pochodzi ze związku małżeńskiego E. C. i R. C. (odpis skrócony aktu urodzenia mał. powoda k. a.s., odpis skrócony aktu małżeństwa k. 9 a.s.). Pomiędzy stronami nie toczy się sprawa o rozwód, ani o separację. Małżonkowie nie zawierali umów majątkowych małżeńskich.

Małżonkowie od czasu zawarcia związku małżeńskiego tj. od 21 sierpnia 2004r. zamieszkują wspólnie i prowadzą wspólne gospodarstwo domowe w S.. R. C. zameldowany jest pod adresem: K. ul. (...), w mieszkaniu należącym do jego matki.

Po zawarciu związku małżeńskiego małżonkowie nadal podnosili wykształcenie, oboje są nauczycielami akademickimi, osiągalni coraz wyższe zarobki, ich sytuacja finansowa była coraz lepsza. W 2005 roku podjęli decyzję o zakupie domu jednorodzinnego o powierzchni 150 m². Różnica w cenie zakupu domu a mieszkania wynosiła 100.000 zł. W 2005 roku małżonkowie E. C. i R. C. zaciągnęli kredyt budowlano - hipoteczny w wysokości 141.468,08 CHF, kwota do zapłaty wynosiła 142.175,42 CHF, na okres do dnia 12 listopada 2035r.,

z przeznaczeniem na finansowanie zaliczek na poczet zakupu domu jednorodzinnego (umowa kredytu budowlano - hipotecznego z dnia 28 listopada 2005r. k. 125-129 a.s.). Następnie w 2006 roku zaciągnęli kredyt hipoteczny w wysokości 70.000 zł, kwota do zapłaty wynosiła 77.160,13 zł, na okres do dnia 10 grudnia 2036r. z przeznaczeniem na zakup działki i finansowanie wykończenia domu jednorodzinnego (umowa kredytu hipotecznego z dnia 18 grudnia 2006r. k. 118-124 a.s.). Pozostałe środki na wykończenie domu jednorodzinnego pozyskali ze sprzedaży mieszkania należącego do E. C.. Raty kredytów od początku płacone były w całości z wynagrodzenia uzyskiwanego przez pozwanego.

Pozwany R. C. oprócz pracy w firmie korporacyjnej prowadził działalność gospodarczą o charakterze sezonowym (kosiarki, odśnieżarki) - C. R. I. (...). W okresie od marca 2010 do marca 2011r. prowadził handel środkami o

charakterze farmaceutycznym wspomagającymi potencję. Postępowania kontrolne wszczęte zostały zarówno przez organy podatkowe jak i Prokuraturę Okręgową w Gorzowie Wielkopolskim.

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2011r. sygn. sprawy VI Ds. 12/10 przedstawiono pozwanemu zarzuty:

- o czyn z art. 299§ 1 kk w zw. z art. 12 kk polegającym na tym, że w okresie od 19 marca 2010r. do 29 marca 2011r. w K. działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru podejmował czynności mające udaremnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia oraz wykrycie i zajęcie środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnianiem przestępstw polegających na sprzedaży nieoryginalnych środków leczniczych z podrobionymi znakami towarowymi w ten sposób, że dokonując sprzedaży wysyłkowej produktów leczniczych z podrobionymi znakami towarowymi oraz produktów leczniczych, które nie posiadały pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wykorzystywał w prowadzonej działalności rachunki bankowe otwarte w różnych bankach przez podstawioną osobę, na które przyjął należności za sprzedane środki lecznicze, stanowiące korzyść z przestępstw polegających na obrocie środkami leczniczymi z podrobionymi znakami towarowymi oraz obrocie produktami leczniczymi, które nie posiadały pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w łącznej kwocie 825.308,25 zł, po czym dokonał wypłat gotówkowych tych środków za pomocą kart płatniczych wydanych dla innych osób oraz transferu części środków na inne rachunki bankowe;

- o czyn z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przez to, że w okresie 19 marca 2010r. do 29 marca 2011r. w K. działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonywał obrotu towarami w postaci produktów leczniczych oznaczonych podrobionymi zastrzeżonymi znakami towarowymi (...), (...), (...) w nieustalonej łącznej wartości, w ten sposób, że nabywał je od nieustalonego dostawcy z Holandii a następnie oferował w sprzedaży wysyłkowej, czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- o czyn z art. 124 ustawy z dnia 06 września 2001r. prawo farmaceutyczne przez to, że w okresie od 19 marca 2010r. do 29 marca 2011r. w K., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nie posiadając pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wprowadzał produkty lecznicze o nazwie K. w postaci tabletek oraz saszetek z żelem w nieustalonej dotąd ilości, oferując je w sprzedaży wysyłkowej.

W toku postępowania pozwany został tymczasowo aresztowany na okres dwóch miesięcy, zwolniono go z aresztu po wpłaceniu kaucji w kwocie 30.000 zł. Środki na kaucję musiał pożyczyć od rodziny i będzie musiał je zwrócić po zakończeniu postępowania karnego i zwrocie kaucji. Postępowanie karne nadal pozostaje w toku.

W związku z zarzutami postawionymi pozwanemu, E. C., w obawie przed nałożeniem na pozwanego kary grzywny i w następstwie tego zajęciem przez komornika sądowego domu jednorodzinne, którego była współwłaścicielem, pismem z dnia 10 czerwca 2011r. wystąpiła do tut. Sądu z pozwem o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej z datą wsteczną tj. od 01 marca 2010r. Wyrokiem tut. Sądu z dnia 18 listopada 2011r. sygn. akt III RC 261/11, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 09 marca 2012r. sygn. akt XVIII RCa 29/12 powództwo oddalono (akta tut. Sądu o sygn. III RC 261/11 a w nich w szczególności pozew, postanowienie Prokuratury Okręgowej w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 lipca 2011r. sygn. akt VI Ds. 12/10 z dnia 14 lipca 2011r. o zmianie i uzupełnieniu zarzutów, wyrok z dnia 18 listopada 2011r., sygn. akt III Rc 261/11, wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 09 marca 2012r. sygn. akt XVIII RCa 29/12).

Postępowanie kontrolne przeprowadzone przez organy skarbowe wykazało nieprawidłowości w sposobie rozliczania uzyskiwanych przez pozwanego dochodów i odprowadzania podatków. Na podstawie postanowienia z dnia 18 marca 2013r. wydanego przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Z. przeprowadzone zostało postępowanie kontrolne wobec R. C. w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania w podatku dochodowym od osób fizycznych za rok 2010 i rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i

wpłacania podatku od towarów i usług za miesiące od stycznia do grudnia 2010r. Ustalono wówczas, że prowadzona przez pozwanego w tym okresie działalność polegająca na sprzedaży przez I. środków farmaceutycznych na potencję stanowiła działalność gospodarczą polegającą na odpłatnej dostawie towarów na terytorium kraju, pomimo niezachowania warunków oraz form określonych przepisami prawa i decyzją z dnia 30 stycznia 2014r. nr (...) uwzględniając w podstawie opodatkowania obrót wyżej wymienionymi towarami określono pozwanemu w podatku od towarów i usług zobowiązanie podatkowe za okresy od marca do grudnia 2010r. w łącznej wysokości 174.902,00 zł tj. w wysokości wyższej od deklarowanej o 174.902,000 zł oraz nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia na następne okresy rozliczeniowe w wysokościach 0,00 zł tj. łącznie w wysokości niższej od deklarowanej o 70.787,00 zł. Decyzja ta została utrzymana w mocy decyzją Dyrektora Izby Skarbowej w K. z dnia 08 maja 2015r. nr PT- (...) -165/15/AGA oraz wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. z dnia 23 czerwca 2016r. sygn. akt III SA/GI 1211/15. (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 23 czerwca 2016r. sygn. akt III SA/GI 1211/15 wraz z uzasadnieniem k. 66-86 a.s.)

Następnie Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Z. decyzją z dnia 10 marca 2016r. nr (...) .421.7.2015.53 określił małżonkom E. C.

i R. C. zobowiązanie w podatku dochodowym od osób fizycznych za rok 2010r.

w kwocie 210.840,00 zł wynikającej ze złożonego za ten rok przez małżonków zeznania podatkowego (...) wysokości zobowiązania podatkowego w kwocie 2.020,00 zł. Powodem określenia należnego podatku w innej wysokości niż zeznana były stwierdzone w toku postępowania kontrolnego nieprawidłowości w zakresie ewidencjonowania przychodów oraz kosztów uzyskania przychodów

z tytułu prowadzonej przez R. C. działalności gospodarczej polegające na zaniżeniu przychodów łącznie o kwotę 844.664,93 zł, zawyżeniu kosztów uzyskania przychodów łącznie

o kwotę 7.876,78 zł, zaniżeniu kosztów uzyskania przychodów łącznie o kwotę 39.574,83 zł. Dyrektor Izby Skarbowej w K. decyzją z dnia 28 września 2016r. utrzymał w mocy decyzję pierwszej instancji z dnia 10 marca 2016r. (decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w K. z dnia 28 września 2016r. wraz z uzasadnieniem k. 87-113 a.s.).

Obecnie E. C. zatrudniona jest w firmie (...) Sp. z o.o.

w W. na stanowisku handlowca z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 4.029,14 zł netto (zaświadczenie k. 10) zaś R. C. zatrudniony jest na stanowisku kierownika oddziału w firmie (...) Sp. z o.o. w ramach umowy o pracę od dnia 15 kwietnia 2016r. na czas nieokreślony

z wynagrodzeniem wynoszącym 6.347,25 zł netto (zaświadczenie k. 65 a.s.). Nadal prowadzi działalność gospodarczą C. R. I. (...). Dochód z działalności za okres 01.04.2016-30.04.2017r. wyniósł 12.282,46 zł – przychód 20.987,06 zł, koszty 8.704,60 zł.

E. C. do pracy dojeżdża samochodem osobowym marki S. (...) rocznik 2006, 80 km w jedną stronę, na benzynę przeznacza miesięcznie ok. 1.100 zł. Pozwany czasami korzysta z samochodu należącego do matki, na co dzień dojeżdża komunikacją miejską.

Pomimo wzrostu raty kredytów hipotecznych z 1.200 zł do ponad dwóch tysięcy złotych co wynikało z rosnącego kursu franka szwajcarskiego i ciężących na pozwanym zarzutów, rodzina nadal prowadziła życie na wysokim poziomie. Koszty utrzymania domu i małoletniego powoda ponosiła E. C. ze swoich dochodów a pozwany spłacał zaciągnięte zobowiązania finansowe. Miesięczne wydatki za gaz, w tym ogrzewanie domu w sezonie grzewczym wynosiły 450 zł, za wodę 150-200 zł, za abonament telewizyjny 91,98 zł, za prąd 180 zł, podatek od nieruchomości 53 zł, opłata za użytkowanie wieczyste 19 zł, wywóz śmieci 24 zł. Roczny koszt utrzymania przydomowego ogrodu wynosił 400 zł a naprawy remontowo – budowlane 200 zł. Pozostałe koszty utrzymania rodziny obejmowały: wyżywienie 1.700 zł, artykuły kosmetyczne 350 zł, produkty gospodarstwa domowego 200 zł, lekarstwa 200 zł w tym 80 za leki dla małoletniego, zakup odzieży 400 zł, obuwia 200 zł, wizyty u fryzjera 100 zł. Opłacała abonament telefoniczny dla K. S. w kwocie 81,08 zł miesięcznie, spłacała raty kredytu konsumenckiego – kwota kredytu wynosiła 9.900 zł przy czym kwota do zapłaty 20.3330 zł, z ratami malejącymi w listopadzie 2017 rata wynosiła 341,83 zł, okres spłaty przypada na maj 2020r. (umowa o kredyt konsumencki

z dnia 23 kwietnia 2015r. zawarta z TF Bank (...) k. 114-117, potwierdzenie przelewu k. 11-14, 16-28, historia rachunku bankowego k. 29-64 a.s., paragony k. 276-282 a.s., 340-341 a.s.).

Małoletni J. C. jest uczniem Szkoły Podstawowej nr (...) w S.. Wydatki szkolne wiążą się z zakupem części podręczników, których nie udostępnia szkoła, przyborów szkolnych – 20 zł miesięcznie, składek klasowych 15 zł miesięcznie, obiadów szkolnych 50 zł miesięcznie, wycieczki szkolne 30 zł miesięcznie. Rodzice zapewniali małoletniemu wypoczynek letni i zimowy co każdorazowo wiązało się z kosztem 1.600-1.700 zł. Od czwartego roku życia małoletni uczył się na kurs nauki i doskonalenia jazdy na gokartach – kolejna umowa została podpisana na I semestr (...), do końca lutego 2017r. zajęcia odbywały się w B. raz w miesiącu, opłata wynosiła 460 zł miesięcznie (umowa o świadczenie usług sportowych z zakresu nauki i doskonalenia jazdy na gokartach z dnia 30 października 2016r. k. 267-268). Małoletni powód pobierał indywidualne korepetycje z języka angielskiego udzielane w miejscu zamieszkania - ok. 200 zł miesięcznie. W okresie wakacji w 2016r. wraz z rodzicami pojechał na tygodniowy wypoczynek w kraju i tygodniowy wypoczynek w B. połączony z uczestnictwem w zawodach Formuły 1, którymi zarówno on jak i pozwany bardzo się interesują.

W listopadzie 2016r. wynagrodzenie za pracę E. C. zostało zajęte przez komornika sądowego na poczet zaległości wobec Drugiego Urzędu Skarbowego w Z., wypłacane jej wynagrodzenie wynosi 1.807,14 zł netto miesięcznie (zaświadczenie k. 10.) Rachunek bankowy E. C. w (...) Banku (...) objęty jest zajęciem egzekucyjnym z dnia 22 listopada 2016r. wystawionym przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w S., na dzień 06 grudnia 2016r. kwota do realizacji wynosi 353.721,85 zł. (pismo k. 300). Podobnie wynagrodzenie za pracę R. C. obciążone jest zajęciami komorniczymi w kwocie 309.976,88 zł na dzień 24 listopada 2016r. w związku z prowadzonymi postępowaniami egzekucyjnymi z wniosku wierzycieli (...) SA i (...) Urzędu Skarbowego w K.. Kwota wypłacana pozwanemu po dokonanych potrąceniach wynosi 3.172,63 zł netto miesięcznie (zaświadczenie k. 65 a.s., karta wynagrodzeń pracownika k. 171-172 a.s., zawiadomienie o zajęciu wynagrodzenia za pracę k. 174, zajęcia wierzytelności k. 149-152 a.s.). Z wypłacanego mu wynagrodzenia pozwany reguluje raty kredytów hipotecznych w kwocie 2.260 zł, raty 2 zaciągniętych pożyczek chwilówek w łącznej kwocie 966,18 zł (dowód wpłaty k. 142-143 a.s.), składki ZUS 297 zł, opłaty za obsługę księgową prowadzonej działalności gospodarczej 260 zł miesięcznie. Opłaty te nie zawsze są uiszczane w terminie i w pełnej wysokości, w sytuacji gdy reguluje inne należności np. składki za ubezpieczenie OC samochodu używanego przez E. C..

Zmniejszenie kwoty realnie uzyskiwanych dochodów na skutek zajęć komorniczych spowodowało, że małżonkowie zmuszeni byli ograniczyć wydatki, w tym wydatki czynione na małoletniego J. C.. Rozwiązana została umowa nauki jazdy na gokartach, małoletni nie grywa już w tenisa, nie pobiera indywidualnych korepetycji z języka angielskiego. Nie jada obiadów w szkolnej stołówce, w zamian za to matka przygotowuje mu kanapki do szkoły a po powrocie ze szkoły małoletni zjada obiad w domu. W czasie ostatnich ferii zimowych wyjechał z matką do jej siostry co wiązało się jedynie z pokryciem kosztów dojazdu a następnie z pozwanym do W. na jednodniowy wyjazd bez noclegu. Podobnie ograniczone zostały środki na zakup odzieży dla małoletniego (kupowana jest w tańszych sieciówkach), zakup gier komputerowych i innych rozrywek. Małoletni nie wziął również udziału w kilkudniowej wycieczce szkolnej, której koszt wynosił 1.280 zł, nie została opłacona pierwsza rata - 160 zł na wycieczkę do W. – 450 zł za całość. Odwlekane w czasie są inne wydatki np. na leczenie stomatologiczne małoletniego, który ma 3 ubytki w zębach i krzywy zgryz kwalifikujący się do leczenia ortodontycznego.

Comiesięcznie E. C. korzysta z pomocy finansowej swoich rodziców i siostry, którzy pożyczają jej pieniądze na konkretne wydatki. Pieniądze pożyczane od siostry obiecała zwrócić, jednak rodzice nie oczekują zwrotu pożyczek (zeznania E. C. k.352-353 a.s.).

Pozwany zawiera kolejne umowy pożyczek – chwilówki, których nie spłaca. Umowy zawiera za wiedzą małżonki. W dniu 01 marca 2017r. zaciągnął pożyczkę na kwotę 800 zł – kwota do spłaty wynosiła 1.009,18 zł do dnia 15 marca 2017r. (umowa pożyczki gotówkowej chwilówka k. 130-131). W dniu 05 października 2016r. zaciągnął pożyczkę na kwotę 5.000 zł – kwota do spłaty wynosiła 11.624,12 zł do dnia 10 października 2019r. (umowa pożyczki gotówkowej

k. 133-138). W dniu 20 października 2017r. zaciągnął pożyczkę na kwotę 800 zł – kwota do zapłaty wynosiła 1.013,04 zł do dnia 03 listopada 2017r. (umowa pożyczki gotówkowej – chwilówka z dnia 20 października 2017r. k. 342-343) W dniu 08 sierpnia 2017r. zaciągnął pożyczkę na kwotę 800 zł – kwota do zapłaty wynosiła 1.028,02 zł do dnia 07 września 2017r. (umowa pożyczki gotówkowej – chwilówki z dnia 08 sierpnia 2017r. k. 344-345 a.s.). Posiada również zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek ZUS w kwocie 25.000 zł i wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika za reprezentowanie go w toczących się przeciwko niemu postępowaniach w kwocie 17.000 zł k. 344-345 a.s.

Pozwany pozostaje w leczeniu onkologicznym w związku z wykrytym nowotworem złośliwym – zmianą przekraczającą granice okrężnicy. W okresie 02.05-24.05.2017r. przebywał na zwolnieniu lekarskim (karta diagnostyki leczenia onkologicznego k. 177-185, zaświadczenie lekarskie k. 189)

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o następujące dowody:

odpis skrócony aktu urodzenia mał. powoda k. 8, odpis skrócony aktu małżeństwa rodziców powoda k. 9, potwierdzenia przelewów k. 11-14, 16-28, umowę kredytu budowlano - hipotecznego z dnia 28 listopada 2005r. k. 125-129, umowę kredytu hipotecznego z dnia 18 grudnia 2006r. k. 118-124, akta tut. Sądu o sygn. III RC 261/11 a w nich w szczególności pozew, postanowienie Prokuratury Okręgowej w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 lipca 2011r. sygn. akt VI Ds. 12/10 z dnia 14 lipca 2011r. o zmianie uzupełnieniu zarzutów, wyrok z dnia 18 listopada 2011r., sygn. akt III Rc 261/11, wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 09 marca 2012r. sygn. akt XVIII RCa 29/12; wyrok WSA w Gliwicach z dnia 23 czerwca 2016r. sygn. akt III SA/GI 1211/15 wraz z uzasadnieniem k. 66-86, decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w K. z dnia 28 września 2016r. wraz z uzasadnieniem k. 87-113, zaświadczenie k. 10, 65, umowę o kredyt konsumencki z dnia 23 kwietnia 2015r. zawarta

z TF Bank (...) k. 114-117, umowę o świadczenie usług sportowych z zakresu nauki i doskonalenia jazdy na gokartach z dnia 30 października 2016r. k. 267-268, pismo k. 300, kartę wynagrodzeń pracownika k. 171-172, zajęcie wierzytelności k. 149-152, umowę pożyczki gotówkowej chwilówka k. 130-131, umowę pożyczki gotówkowej k. 133-138, umowę pożyczki gotówkowej – chwilówka z dnia 20 października 2017r. k. 342-343, umowę pożyczki gotówkowej – chwilówki z dnia 08 sierpnia 2017r. k. 344-345, dokumentację leczenia onkologicznego k. 177-188, zaświadczenie lekarskie k. 189, zeznania E. C. k.352 verte-353, zeznania R. C. k. 353 verte-354 , faktury k. 15, k. 223, zawiadomienie o zajęciu wynagrodzenia za pracę k. 174-175, dowody wpłat k. 140-144, 224-227, potwierdzenie transakcji k. 145-148, informacja biura rachunkowego k. 173, wezwanie do zapłaty k. 162-163, umowa k. 243-245, zawiadomienie o cesji wierzytelności k. 346 a.s.

Sąd oparł się na wymienionych szczegółowo dokumentach złożonych przez strony, uznając je w ramach oceny dowodów (art. 233 KPC) za zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, gdyż ich treść i pochodzenie nie zostały podważone lub zaprzeczone i nie budzą wątpliwości. Sąd przyjął za podstawę poczynionych ustaleń faktycznych także zeznania złożone w toku postępowania przez obie strony co do sytuacji osobistej, materialnej, ponoszonych wydatków, w zakresie, w jakim korespondują z dokumentami oraz znajdują potwierdzenie w całości materiału procesowego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. w związku z art. 128 k.r.o. rodzice zobowiązani są do dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania, dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego),

według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku; brak jest określonego katalogu potrzeb „usprawiedliwionych”. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak

i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie będzie to jednak dotyczyło potrzeb będących przejawem zbytku. Granicą wysokości alimentów w każdym wypadku są możliwości zarobkowe zobowiązanego, chociażby nawet w tych granicach nie wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego mogły być zaspokojone (stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wytycznych w zakresie wykładni prawa

i praktyki sądowej w sprawach o alimenty (uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 r. III CZP 91/86, OSNC 1988 z 4, poz. 42), które - choć utraciły swój wiążący charakter - zachowały walor dokonanej w nich wykładni). Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Art. 27 k.r.o. stanowi z kolei, że oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli.

Obowiązek alimentacyjny pozwanego R. C. na rzecz małoletniego J. C. nie był wcześniej ustalony wyrokiem sądowym ani też zawartą ugodą pomiędzy stronami. E. C. wniosła o zasądzenie na rzecz małoletniego alimentów w kwocie po 3.000 zł miesięcznie, która to kwota miałaby zapewnić realizację wydatków czynionych na małoletniego przed listopadem 2016r. tj. przed datą zajęcia stronom wynagrodzenia za pracę. Pozwany R. C. uznał powództwo w całości.

Małoletni powód jest synem pozwanego, nie ma majątku, nie osiąga żadnych dochodów

a zatem jest osobą niezdolną do samodzielnego utrzymania, stąd na rodzicach ciąży obowiązek alimentacyjny wobec niego. Dziecko uprawnione do alimentacji ma prawo do równej stopy życiowej z zobowiązanym, co oznacza prawo do zbliżonego poziomu zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb.

Z poczynionych ustaleń i okoliczności bezspornych wynika, iż rodzina aż do listopada 2016 roku żyła na bardzo wysokim poziomie. W 2005 roku zdecydowali się na zakup domu jednorodzinnego, który sfinansowali z zaciągniętego kredytu. Bezpieczeństwo finansowe miały zapewnić im również wysokie comiesięczne zarobki. Jednakże na skutek ogólnosiwiatowego kryzysu gospodarczego a następnie uwolnienia w styczniu 2015 roku kursu franka szwajcarskiego rata kredytu wzrosła dwukrotnie, z 1.200 zł na 2.260 zł miesięcznie. Raty kredytu od początku spłacane były w całości przez pozwanego i pomimo wzrostu miesięcznej raty kredytu, biorąc pod uwagę wysokość osiąganego przez pozwanego wynagrodzenia za pracę w kwocie 6.347,25 zł miesięcznie, regularna spłata kredytu nie powodowała trudności. Wynagrodzenie za pracę uzyskiwane przez matkę małoletniego wystarczało na pokrycie wydatków związanych z utrzymaniem domu i rodziny, w tym kosztów utrzymania małoletniego powoda na ponadprzeciętnym poziomie. Znaczne załamanie sytuacji finansowej rodziny spowodowało dopiero zajęcie wynagrodzeń za pracę obojga małżonków

w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego z wniosku wierzycieli (...) SA i (...) Urzędu Skarbowego w K.. Obecnie pozwany uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 3.172,62 zł natomiast matka małoletniego powoda w kwocie 1.807,14 zł. Nadto pozwany prowadzi działalność gospodarczą, z której osiąga stosunkowo niskie dochody, za okres 04.2016-04.2017 było to 12.282,46 zł. Przyczyną wszczęcia postępowania egzekucyjnego były nieprawidłowości w prowadzeniu

a następnie rozliczaniu należnego podatku VAT i podatku dochodowego od dochodów uzyskanych przez pozwanego i matkę małoletniego powoda w 2010-2011 roku. Zasady prowadzenia działalności zostały szczegółowo skontrolowane przez organy kontroli skarbowej jak i Prokuraturę Okręgową

w G.. Ujawniono szereg nieprawidłowości, na podstawie których pozwanemu postawiono zarzuty karne a oboje małżonków obciążono kwotami nieuiszczonych podatków. Nie można zatem zgodzić się z podnoszonymi twierdzeniami, że żadne z małżonków nie przyczyniło się do powstania zaległości finansowych i nie dało się ich przewidzieć. Zawierając umowę kredytu, zwłaszcza w przypadku, gdy dotyczy ona tak wysokiej kwoty i rozłożona jest na tak długi okres czasu, zawsze należy brać pod uwagę okoliczności losowe, które mogą utrudnić terminową spłatę kredytu, jak utrata pracy, choroba, zdarzenia mogące wpływać na sytuację na rynku finansowym i decyzje podejmowane przez bank udzielający kredytu. Rodzice małoletniego są osobami inteligentnymi, wykształconymi co wielokrotnie podkreślali w toku postępowania, w składanych pismach i swoich zeznaniach toteż powinni zdawać sobie sprawę z możliwych konsekwencji wynikających

z podejmowanych przez nich decyzji. Spostrzeżenie to w jeszcze większym stopniu dotyczy drugiej przyczyny utraty płynności finansowej rodziny jaką jest prowadzona przeciwko nim egzekucja

z wynagrodzenia za pracę. Twierdzenia pozwanego, że nie był świadomy tego, iż jego działania są niezgodne z obowiązującymi przepisami, w świetle poczynionych ustaleń w toku kontroli nie są dla Sądu przekonujące a co ważniejsze nie mają wpływu na ustalenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego. Jediną okolicznością będącą w zainteresowaniu Sądu było to, czy usprawiedliwione potrzeby małoletniego są realizowane prawidłowo oraz czy pozwany w odpowiednim stopniu wypełnia ciężący na nim obowiązek alimentacyjny.

Podkreślenia wymaga, że ani matka małoletniego ani pozwany, który w całości zgadzał się ze stanowiskiem strony powodowej nie wskazywali niezaspokojonych potrzeb małoletniego, które należałyby do standardowych wydatków składających się koszt utrzymania dziecka w wieku małoletniego powoda. Usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda obejmują zapewnienie wyżywienia, odzieży, środków higieny, dostępu do rozrywki, edukacji w tym w szkole, a nadto potrzeby w zakresie opieki zdrowotnej. Uczęszczanie małoletniego do szkoły wiąże się z opłatami za komitet rodzicielski, składkami klasowymi, składką ubezpieczeniową, wyprawką szkolną.

Z pewnością do standardowych wydatków nie można zaliczyć nauki jazdy na gokartach, nawet jeśli jest kontynuowana od kilku lat, gry w tenisa, czy indywidualnych lekcji języka obcego udzielanych

w domu ucznia. Podstawowe potrzeby dziecka związane z zapewnieniem wyżywienia, środków czystości, odzieży a także edukacja szkolną nie są zagrożone. Fakt, że małoletni nie jest w stanie zaakceptować obniżenia poziomu życia i braku rzeczy do jakich przywykł nie jest wystarczającą przesłanką do ustalenia na jego rzecz alimentów. Jak wskazano powyżej rodzice zobowiązani są zapewnić dziecku podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności rodziców. Stopa życiowa dziecka winna być równa ze stopą życiową rodziców.

Rodzice małoletniego prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, wspólnie gospodarują uzyskiwanymi dochodami. Podział czynionych wydatków w ten sposób, że pozwany spłaca raty kredytu a matka małoletniego ponosi koszty utrzymania domu, wydatki czynione na opłatę należności za media, zakup wyżywienia, środków czystości, kosmetyków, odzieży jest umowny. Środki wpłacane do budżetu domowego przez pozwanego są dużo wyższe niż te, które wpłaca matka małoletniego powoda. Pozwany spełnia ciężący na nim obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego nie tylko

w postaci finansowej poprzez wkład finansowy do domowego budżetu ale również poprzez wkład w wychowanie małoletniego powoda, zapewnienie bieżącej opieki, przygotowywanie posiłków, organizowanie czasu wolnego, co niekoniecznie musi wiązać się z wydatkami finansowymi.

Biorąc pod uwagę treść powołanych przepisów i okoliczności niniejszej sprawy, odnosząc się do żądania pozwu w zakresie ustalenia obowiązku alimentacyjnego R. C. na rzecz małoletniego J. C. Sąd stwierdził, że w sprawie nie zachodzą przesłanki pozwalające na ustalenie takiego obowiązku. Usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda

są w całości zaspokajane a jego stopa życiowa jest równa ze stopą życiową pozwanego. Podnoszona przez stronę powodową okoliczność obniżenia standardu życia małoletniego nie jest wystarczającą przesłanką do uwzględnienia powództwa.

Nadmienić w tym miejscu należy, iż rozstrzygając niniejszą sprawę Sąd nie wziął pod uwagę stanowiska procesowego pozwanego, w którym uznał on powództwo w całości i nie zakończył postępowania w sprawie ugodą sądową, albowiem zgodnie z art. 185¹⁴ § 3 k.p.c. mając na względzie ustalony w sprawie stan faktyczny ugoda zmierzałaby do obejścia prawa i nie byłoby możliwe nadanie jej klauzuli wykonalności.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.